

УДК 811.161.2'373.21-112(477.83)

ДАВНІ ТОПОНІМИ ЛЬВІВЩИНИ У НОВІЙ ІНТЕРПРЕТАЦІЇ

Анна ЧАПЛЯ

Католицький університет Яна Павла II у Любліні
ал. Рацлавіцке, 14, Люблін, 20-950 (Польща)
Кафедра польської філології
e-mail: filpol@kul.pl

У статті здійснено семантичний і структурний аналіз дев'яти топонімів львівської землі (*Burcze, Ceniawa, Ceniów, Kutkorz, Lonie, Niemiacz, Wybudów, Wymysłówka, Zaputów*), які класифіковано як назви нез'ясованого походження або як утворені від власних назв незрозумілого походження.

Ключові слова: топоніми, географічні назви, фізіографічні назви, культурні назви, польсько-українське пограниччя, львівська земля.

Перша згадка про русько-польське пограниччя міститься в “Повісті минулих літ” під 981 р.: “Пішов Володимир на ляхів і захопив їхні гради: Перемишль, Червен і інші гради, що дотепер є під Руссю”¹. Серед істориків нема єдиної думки про етнічну приналежність цієї території². І хоча у “Повісті минулих літ” зазначено, що Перемишль, Червен – міста ляхів, все ж з наведеного формулювання не зрозуміло: це корінна їх територія чи недавно здобута³. Поширеною є думка, що початково вони перебували під владою Великоморавської держави⁴. У 1018 р. Болеслав Хоробрий знову приєднав червенські гради до Польщі, але вже у 1031 р. їх зайняв Ярослав Мудрий⁵. Наприкінці XI ст. Червона Русь, відділившись від Києва, утворила окреме князівство під владою князів з династії Ростиславичів, а згодом Романовичів. Столицею Червонної Русі був Перемишль, потім – Галич. Політичні події XI ст. призвели до захоплення брестсько-червенсько-белзько-перемишльського пограниччя Руссю, під управлінням якої воно залишалося майже три століття, тобто до середини XIV ст., 1340–1349, коли ці землі надовше повернулися до Польщі (Червона Русь) або перейшли під управління Литви (Підляшшя)⁶. Під владою Польщі в руському воєводстві львівська земля перебувала від XIV майже до кінця XVIII ст., а потім перейшла під австрійське управління. За часів II Речі Посполитої належала до львівського воєводства. Відразу після Другої Світової війни західноукраїнські землі возз'єдналися з УРСР.

Львівська земля довго не мала чітко визначеної території. Складалася вона з окремих територіальних одиниць, кількість яких постійно змінювалася⁷. Так, з 1376 р. до неї нале-

¹ Літопис руський / За Іпатським списком переклав Леонід Махновець. Київ, 1989. С.98.

² Спробу реконструкції первісних меж на цій території з використанням гідронімів, оронімів і топонімів задекларував Б.Вальчак (*Walczak B. Rola onimii w rekonstrukcji pierwotnych granic językowych // Rozprawy Slawistyczne. 7. 1993. S.317*).

³ *Gardawski A., Sułowski Z. Najdawniejsze dzieje // Dzieje Lubelszczyzny. T.1. Warszawa, 1974. S.116.*

⁴ *Rybak A. Dzieje ziemi chełmskiej. Kalendarium. Chełm, 1998. S.6.*

⁵ *Samsonowicz H. Historia Polski do roku 1795. Warszawa, 1990. S.26–27.*

⁶ *Makarowski W. Pogranicze polsko-ruskie do połowy wieku XIV. Studium językowo-etniczne. Lublin, 1996. S.131.*

⁷ *Polska XVI w. pod względem geograficzno-statystycznym. T.7. Cz.2. Ziemie Ruskie, Ruś Czerwona / Opisana przez A.Jabłonowskiego. Warszawa, 1903. S. 18; Persowski F. Osady na prawie ruskiem, niemieckiem i wołoskiem w ziemi lwowskiej // Badania z Dziejów Społecznych i Gospodarczych. Z.3. Lwów, 1927. S.4; Hładylowicz K.J. Zmiany krajobrazu w ziemi lwowskiej od poł. XV do pocz. XX w. Lwów, 1931. S.101.*

жав Буський повіт, який згодом увійшов до складу Белзького воєводства⁸. До Львівського повіту з часом було приєднано повіти Олеський (1439–1443), Городецький (1448–1469)⁹, Щирецький (в 1442 р.)¹⁰ і – як припускає А.Ябловський – занепалий Золочівський. Натомість, Жидачівський повіт, який, врешті-решт, був віднесений до львівської землі, подеколи вважався повітом, належним до перемишльської землі (1530 р.), а інколи – й окремою землею.

На даний час історичні львівські землі повністю входять до території України в межах трьох областей: Івано-Франківської з чотирма районами: Рожнятівським, Калуським, Долинським, Рогатинським; Львівської з п'ятнадцятьма районами: Пустомитівським, Золочівським, Бродівським, Городоцьким, Миколаївським, Жовківським, Перемишлянським, Кам'яно-Бузьким, Буським, Яворівським, Самбірським, Сколівським, Сокальським, Стрийським, Жидачівським; а також Тернопільської області з трьома районами: Зборівським, Бережанським, Козівським.

Назви місцевості історичної львівської землі стали об'єктом детального висвітлення у монографічному дослідженні¹¹. З огляду на етнічний аспект, карпатський сегмент цієї землі описав Й.Рудницький у праці “Географічні назви Бойківщини”¹², Гуцульщину дослідив С.Грабець¹³, правда, його розвідка тільки дотично стосувалася львівської землі.

Деякі з топонімів розглянуто в працях, присвячених окремим територіям львівської землі. Я.Залеський у розвідці “Назви тернопільського воєводства”¹⁴ опрацював назви поселень цієї адміністративної одиниці, утвореної у 1922 р. (лише частково відповідає сьогоденній Тернопільській області), частина якої входить до давньої львівської землі.

Відантропонімічним назвам Прикарпаття присвячені праці й українських мовознавців – це монографії М.Худаши “Українські карпатські і прикарпатські назви населених пунктів (відантропонімі утворення)”¹⁵, М.Худаши і М.Демчука “Походження українських прикарпатських назв населених пунктів (відантропонімі утворення)”¹⁶. Цьому питанню приділена увага і в менших за розміром розвідках, зокрема, статтях О.Купчинського “Найдавніші слов'янські топоніми України як джерело історико-географічних досліджень (Географічні назви на -ичі)”, “Про походження окремих патронімічних назв Прикарпаття XIV–XVII ст.”, в яких йдеться про назви-патроніми¹⁷; Д.Бучка “Українські конфіксальні ойконіми на загальнослов'янському фоні”¹⁸, в якій розглядається формальний тип на -ьje на прикладах назв, що траплялися в історичній львівській землі. Е.Посацька-Черняхівська у статті “Спроба картографування топонімії Львівщини”¹⁹ доводить необхідність фіксування поселень на карті на ширшому мате-

⁸ Archiwum książąt Lubartowiczów Sanguszków w Sławucie / Wyd. nakładem właściciela pod kierownictwem Z.L.Radziwińskiego. T.5. Lwów, 1891. S.5.

⁹ Akta grodzkie i ziemskie z czasów Rzeczypospolitej Polskiej z Archiwum tzw. Bernardyńskiego we Lwowie / Wyd. L.Tatomir, F.K.Liske, A.Prochaska. T.13. Lwów, 1920. S.5.

¹⁰ Polska XVI w. pod względem geograficzno-statystycznym. T.8. Cz.2. S.25.

¹¹ Czapl A. Nazwy historycznej ziemi lwowskiej. Lublin, 2011.

¹² Rudnicki J. Nazwy geograficzne Bojkowszczyzny. Lwów, 1939.

¹³ Hrabec S. Nazwy geograficzne Huculszczyzny. Kraków, 1950.

¹⁴ Zaleski J. Nazwy województwa tarnopolskiego // Prace Onomastyczne. 31. 1987.

¹⁵ Худаш М.Л. Українські карпатські і прикарпатські назви населених пунктів (відантропонімі утворення). Київ, 1995.

¹⁶ Худаш М.Л., Демчук М.О. Походження українських прикарпатських назв населених пунктів (відантропонімі утворення). Київ, 1991.

¹⁷ Купчинський О.А. Найдавніші слов'янські топоніми України як джерело історико-географічних досліджень (Географічні назви на -ичі). Київ, 1981. Про походження окремих патронімічних назв Прикарпаття XIV–XVII ст. // Ономастика. 1966. С.56–62 (Серія: Питання мовознавства).

¹⁸ Бучко Д. Українські конфіксальні ойконіми на загальнослов'янському фоні // Z badań nad polsko-ukraińskimi powiązaniem językowymi / Pod red. D. Buczki, M. Lesiowa. Lublin, 2002. S.107–114.

¹⁹ Посацька-Черняхівська Е.М. Спроби картографування топонімії Львівщини // Ономастика. 1966. С.37–43 (Серія: Питання мовознавства).

ріалі, ніж давня львівська земля, тобто на території сучасної Львівської області. На картах представлені назви міст, сіл та присілків. Картографовані топоніми – це фізіографічні з *górq* і *dolinq* в назві, родові, присвійні і патронімі.

Комплексний аналіз назв руських земель Речі Посполитої, в тому числі львівської землі, став предметом досліджень Т.Плюскоти у монографії “Місцеві назви руських земель Речі Посполитої XVI–XVIII ст. Топонімія України і польсько-українського пограниччя”²⁰.

У пропонованій статті представлений семантичний і структурний аналіз дев'яти топонімів львівської землі, походження яких меншою чи більшою мірою є загадковим, з огляду на що дослідники охоче класифікують ці назви як незрозумілі або як такі, що походять від власних назв із нерозгаданою етимологією.

Burcze (Бурче) – село в Городоцькому районі Львівської області – назва, яку М.Худаш інтерпретував як таку, що походить від власної назви *Бурко*²¹. Численні дані (*villas Borscz terrae Leop.* 1472 MRP t.1, s.44; *de Borcz* 1484 AGZ t.15, s.567; *Borcz* 1578 *ŽdžA* t.18, s.63; *Burcze* XVI w. Jabł; *Burcze* 1785–1788 ЙМ, s.33; *Burcze* 1880 SG t.1, s.474; *Burcze* 1909 Ch, s.97; *Burcze* 1931–1938 Skor, s.200; **Бірче** 1968 ІстЛ, s.260) свідчать про те, що початково назва села звучала як *Borcz*, тобто, справді можливою є інтерпретація назви як такої, що походить від польської власної назви *Borek* SSNO t.1, s.218 (укр. **Борко*) та від *Borzysław* (укр. *Борислав*). Можливо, що назва, утворена на базі польського апелятиву *borek* (укр. *борок*), може бути присвійною або фізіографічною. Пізніше, під впливом назв типу *Zalesie*, *Zagórze*, відбулася трансформація *Borcz* > *Burcze*.

Ceniawa (Ценява) – село в Рожнятівському районі Івано-Франківської області. Вперше ця місцевість позначена на карті XVI–XVII ст. як *Cyniawa* Jabł. Згодом її документування виглядало так: *Cieniawa* 1880 SG t.1, s.689; *Cénjewa* 1882 Ш, s.108; *Ceniawa* 1909 Ch, s.105; *Cenjawa* 1962 ІстЛФ, s.504. М.Худаш інтерпретував її як назву, що походить від власної *Cen* < *Cenimir*²². Впевнено можна стверджувати, що це фізіографічна назва, яка стосується водного середовища з огляду на суфікс *-awa*. Походить від польської основи *cień* (укр. *тінь*). Подібною за значенням є назва села **Ceniów** Козівського району Тернопільської області, яку Я.Залеський²³, як і Худаш²⁴, трактував як назву, що походить від власної. Перша згадка про нього датується 1456 р.: *in Czenyow* 1456 AGZ t.19, s.490; *Czenyow* 1465 AGZ t.15, s.40; *Czenyow* 1470 AGZ t.2, s.200; *Cyeniow* 1497 MRP t.2, s.46; *Czeniow* 1578 *ŽdžA* t.18, s.75; *Ceniow* XVI w. Jabł; *Ceniów* 1649 Жер t.5, s.197; *Ceniów* 1785–1788 ЙМ, s. 324; *Ceniów* 1880 SG t. 1, s.533; *Ценевъ* 1882 Ш, s.23; *Ceniów* 1909 Ch, s.105; *Ценив* 1973 ІстТ, s.366. Село лежить над потоком з такою ж назвою.

Kutkorz (Куткір) – поселення, засноване на німецькому праві²⁵, магдебурзьке право отримало з 1727 р.²⁶, сьогодні є селом у Буському районі Львівської області. Його давню історію засвідчують записи: *Kuthkors* 1475 AGZ t.15, s.176; *Kutkorz* 1515 *ŽdžA* t.18, s.161; *Kuthkosz* 1578 *ŽdžA* t.3, s.204; *Kutorz* XVI w. Jabł; *Куткôрь* 1882 Ш, s.158; *Kutkorz* 1883 SG t.4, s.954; *Kutkorz* 1909 Ch, s. 414; *Kutkorz* 1931-1938 Skor, s.851; **Куткір** 1968 ІстЛ, s.204. Т.Плюскота вважала цю назву присвійною²⁷. Є й інша інтерпретація даного топоніму –

²⁰ Pluskota T. Nazwy miejscowe ziem ruskich Rzeczpospolitej XVI–XVIII w. Toponimia Ukrainy i pogranicza polsko-ukraińskiego. Bydgoszcz, 1998. 381 s.

²¹ Худаш М.Л. Українські карпатські і прикарпатські назви населених пунктів (відатропонімі утворення). S.33.

²² Худаш М.Л., Демчук М.О. Походження українських прикарпатських назв населених пунктів (відатропонімі утворення). С.100.

²³ Zaleski J. Nazwy województwa tarnopolskiego. S.21.

²⁴ Худаш М.Л. Українські карпатські і прикарпатські назви населених пунктів (відатропонімі утворення). С.222.

²⁵ Sochaniewicz S. Wójtostwa i sołtystwa pod względem prawnym i ekonomicznym w ziemi lwowskiej. Lwów, 1921. S.36.

²⁶ Persowski F. Osady na prawie ruskim, niemieckim i wołoskim w ziemi lwowskiej. S.84.

²⁷ Pluskota T. Nazwy miejscowe ziem ruskich Rzeczpospolitej XVI–XVIII w. Toponimia Ukrainy i pogranicza polsko-ukraińskiego. S.109.

як фізикографічної назви, утвореної за допомогою рідкісного суфікса *-orz(a)*, порівн. *węgorz*, діал. *bachorza* 'багно', а також місцевість в межах саноцької землі *Bachórz*²⁸. У цьому випадку її основою можна вважати українську форму *куток* (польськ. *kałek*), а значення повного найменування села підтверджує його розташування в місці злиття двох річок.

Łonie (Лоні) – село в Перемишлянському районі Львівської області. Я.Залеський відніс цю назву до незрозумілих²⁹, натомість, у розвідці Т.Плюскоти про місцеві назви руських земель Речі Посполитої вона потраптована як присвійна від *Łun*³⁰. Вперше згадана в XVI ст. – *Lunye* 1515 *ŻdźA* t.18, s.159. Наступні віки принесли такі фонетичні зміни: *Lunie* (*Łonie*) 1578 *ŻdźA* t.18, s.64; *Łonie* XVI w. *Jabł*; *Łonie* 1730 *Wiz*; *Лоня* 1882 III, s.159; *Łonie* także *Łonia* 1884 *SG* t.5, s.714; *Łonie* 1909 *Ch*, s. 463; *Лоні* 1968 *ІстЛ*, s.572. Це фізикографічна назва, збірна іменна форма на **-bje* з вторинним *uN < oN* від укр. і польськ. *łono* 'живіт, особливо нижня його частина', а також 'місце, розташоване низько, долина, затока' *SISE*, s. 188–189.

Niemiacz (Нем'яч) – село в Бродівському районі Львівської області. Я.Залеський трактує цю назву як незрозумілу³¹. М.Худаш пропонує для неї особову основу у формі заперечення **Nemjacz < Ne- i -mjacz (*Mjacz)*, порівн. *Mjaczko* або *-mjat'* (**Мяць*), порівн. *Немятой*³². Її теперішня форма не відрізняється від первісної: *Niemiacz* 1649 *Жер* t.5, s.195; *Niemiacz* 1785–1788 *ЙМ*, s.209; *Niemiacz* także *Nemacz* (та *Niemiacz*) 1885 *SG* t.7, s.87; *Нем'яч* 1968 *ІстЛ*, s.169. Фізикографічна назва для позначення якогось тихого, глухого місця або такого потоку, порівн. потік *Gluchy*³³ від польськ. *niemy* (укр. *німий*).

Wybudów (Вибудів) – село в Козівському районі Тернопільської області. М.Худаш у своїй праці подає назву серед відантропонімних з основою **Wybud : Wy[sze]bud*³⁴. Натомість, Я.Залеський характеризує назву як таку, що походить від власної з незрозумілою етимологією³⁵. Упродовж століть її форма не змінювалася: *Wybudow* XVI w. *Jabł*; *Wybudów* 1785–1788 *ЙМ*, s.53; *Wybudow* 1882 III, s.18; *Wybudów* 1893 *SG* t.14, s.72; *Wybudów* 1909 *Ch*, s.936; *Wybudów* 1962 *ІстТ*, s.361. Культурна назва, що означала ново-збудоване місце, див. *Budów* *SG* t.1, s.44 від польськ. *wybudować* (укр. *вибудувати*).

Wymysłówka (Вимислівка) – село в Козівському районі Тернопільської області: *Wymysłówka* XVI w. *Jabł*; *Wymysłówka* 1785–1788 *ЙМ*, s.54; *Wymysłówka* 1893 *SG* t.14, s.99; *Wymysłówka* 1909 *Ch*, s.943; *Wymysłówka* 1973 *ІстТ*, s.361. На думку Я.Залеського, ця назва походить від назви власної, ймовірно, прізвиська³⁶. М.Худаш також трактував її як похідну від власної назви **Wymysł < *Wy[sze]mysł*³⁷. Культурна назва, що, за К.Римом, означає корчму, млин або фільварок³⁸, у В.Макарського – місце вигадливих розваг³⁹. С.Грабець тлумачить *Wymysłów* як назву поселення, для якого потрібно придумати назву⁴⁰.

²⁸ Makarski W. Nazwy miejscowości dawnej ziemi sanockiej. Lublin, 1986. S.34.

²⁹ Zaleski J. Nazwy województwa tarnopolskiego. S.89.

³⁰ Pluskota T. Nazwy miejscowe ziem ruskich Rzeczypospolitej XVI–XVIII // Toponimia Ukrainy i pogranicza polsko-ukraińskiego. S.110.

³¹ Zaleski J. Nazwy województwa tarnopolskiego. S.111.

³² Худаш М.Л., Демчук М.О. Походження українських прикарпатських назв населених пунктів (відантропонімні утворення). С.147–148.

³³ Rieger J. Nazwy wodne dorzecza Sanu. Wrocław, 1969. S.52.

³⁴ Худаш М.Л., Демчук М.О. Походження українських прикарпатських назв населених пунктів (відантропонімні утворення). С.100.

³⁵ Zaleski J. Nazwy województwa tarnopolskiego. S.181.

³⁶ Ibid. S.183.

³⁷ Худаш М.Л., Демчук М.О. Походження українських прикарпатських назв населених пунктів (відантропонімні утворення). С.101.

³⁸ Rymut K. Nazwy miejscowe północnej części dawnego województwa krakowskiego. Wrocław, 1967. S.194; *Kozierowski S. Badania nazw topograficznych na obszarze dawnej zachodniej i środkowej Wielkopolski*. T.2. Poznań, 1922. S.505.

³⁹ Makarski W. Nazwy miejscowości dawnej ziemi przemyskiej. Lublin, 1999. S.311.

⁴⁰ Hrabec S. Polskie apelatywa toponomastyczne // *Rozprawy Komisji Językowej Łódzkiego Towarzystwa Naukowego*. 14. 1968. S.299.

від польськ. *wymysł* 'винахідливість, вигадливість, спритність, анекдот' SW t.7, s.943 (укр. *вигадка, вимисел*).

Zapytów (Запитів) – старе село (1363 р.)⁴¹ у Кам'янка-Бузькому районі Львівської області: *Zapithow* 1392 Kur t.6, s.101; *Zpytow* 1472 AGZ t.15, s.138; *Zapytow* 1515 ŻdżA t.18, s.168; *Zapitow* 1578 ŻdżA t.18, s.72; *Zapytow* XVI w. Jabł; *Zapytow* 1649 Жер t.5, s.202; *z Zapytowem* 1661–1665 LWR, s.47; *Zapytow* 1785–1788 ЙМ, s.127; *Zapytow* 1882 Ш, s.89; *Zapytów* 1893 SG t.14, s.415; *Zapytow* 1909 Ch, s. 982; *Zapytiw* 1968 ІстЛ, s.438. В опрацюванні М.Худаши – від **Zabytow* : **Zanebyt*⁴². Культурна назва жартівливого характеру, віддієслівна, порівн. *Wybudów*, *Wymysłówka* від польськ. *zapytać* (укр. *запитати*), віддалене поселення, про яке потрібно запитати.

Серед розглянутих дев'яти назв майже всі пропоновані раніше інтерпретації передбачали їх відантропонімне походження (*Burcze*, *Ceniawa*, *Ceniów*, *Wybudów*, *Wymysłów*, *Zapytów*), походження від власних назв з незрозумілою етимологією (*Kutkorz*, *Niemiacz*), цілком незрозумілого походження (*Kutkorz*, *Łonie*, *Niemiacz*). Назви місцевості історичної львівської землі у новій інтерпретації є спробою пояснити незрозумілі назви, а також запропонувати для відантропонімних прийнятну фізикогеографічну (*Burcze*, *Ceniawa*, *Ceniów*, *Kutkorz*, *Łonie*, *Niemiacz*) або культурну етимологію (*Wybudów*, *Wymysłów*, *Zapytów*).

Джерела

AGZ Akta grodzkie i ziemskie z czasów Rzeczypospolitej Polskiej z Archiwum tzw. Bernardyńskiego we Lwowie wyd. L.Tatomir, F.K.Liske, A.Prochaska. T.1–24. Lwów, 1868–1931.

Ch Kompletny skorowidz miejscowości w Galicji i Bukowinie ustawiony przez S.Chanderysa. Lwów, 1909.

Jabł Atlas historyczny Rzeczypospolitej Polskiej. Epoka przelomu z w. XVI na w. XVII. Dział II: "Ziemie Ruskie Rzeczypospolitej" / Opracował A.Jabłonowski. Warszawa, 1899–1904.

LWR Lustracja województwa ruskiego 1661–1665 / Wyd. K.Arlamowski i W.Karput. T.2. Wrocław, 1974.

MRP Matricularum Regni Poloniae summaria / Wyd. T.Wierzbowski. T.1–4/1. Warszawa, 1905–1919.

SG Słownik geograficzny Królestwa Polskiego i innych krajów słowiańskich / Pod red. F.Sulimierskiego, B.Chlebowskiego i W.Walewskiego. T.1–15. Warszawa, 1880–1902.

Skor Skorowidz miejscowości Rzeczypospolitej Polskiej z oznaczeniem terytorialnie im właściwych władz [...]. Przemysł–Warszawa, 1931–1938.

SISE *Słowski F.* Słownik etymologiczny języka polskiego. T.1–5. Kraków, 1952–1982.

SSNO Słownik staropolskich nazw osobowych / Red. W.Taszyckiego. T.1–7. Wrocław, 1965–1987.

Wiz Akta i dekry wizytacyjne parafii archidiecezji lwowskiej obrządku łacińskiego z czasów abpa W.H.Sieradzkiego, O.F.Klickiego z lat: 1775–1783 (ABMK mkf. 3067).

ŻdżA Regestra poborowe, Polska XVI w. pod względem geograficzno-statystycznym. T.7. Cz.1: Ruś Czerwona opisana przez A. Jabłonowskiego. Warszawa, 1902; Źródła dziejowe. T.18. Cz.1.

ŻdżB Bona regalia Onerata, Polska XVI wieku pod względem geograficzno-statystycznym. T.7. Cz.1: Ruś Czerwona opisana przez A.Jabłonowskiego. Warszawa, 1902; Źródła dziejowe. T.18. Cz.1.

ІстІФ Історія міст і сіл української РСР, Івано-Франківська область / За ред. О.О.Чернова. Київ, 1962.

⁴¹ *Janeczek A.* Podhoraj – zaginiony gród pogranicza polsko-ruskiego // Kwartalnik Historii Kultury Materialnej. Nr 1–2/85. 1985. S.14.

⁴² *Худаши М.Л., Демчук М.О.* Походження українських прикарпатських назв населених пунктів (відантропонімні утворення). С.115.

ІстЛ Історія міст і сіл української РСР, Львівська область / За ред. І.П.Крип'якевича. Київ, 1968.

ІстТ Історія міст і сіл української РСР, Тернопільська область / За ред. І.П.Крип'якевича. Київ, 1973.

ЙМ Йосифінська (1785–1788) і Францисканська метрики. Перші поземельні кадастри Галичини. Показник населених пунктів. Київ, 1965.

Ш Шематизмъ Митропол. Архідієцезіи греко-католической Львовской на рокъ 1882, 1908. Львовъ.

Жер Жерела до історії України-Руси. Львів, 1895–1897, 1900, 1901, 1903. Т.1–3, 5, 7.

Переклад з польської *Світлани Винниченко*

OLD TOPONYMS OF THE LVIV REGION IN NEW INTERPRETATION

Anna CZAPLA

*The John Paul II Catholic University of Lublin
14, Aleje Racławickie, Lublin, 20-950 (Poland)
The Chair of Polish Language
e-mail: filpol@kul.pl*

Semantic and structural interpretation of nine toponyms of the Lviv region is presented in the article (*Burcze, Ceniawa, Ceniów, Kutkorz, Łonie, Niemiacz, Wybudów, Wumysłówka, Zapytów*), that are classified as the names of unexplained origin or as names derived from the proper names of incomprehensible origin.

Key words: toponyms, place-names, physiographical names, cultural names, Polish-Ukrainian borderlands, Lviv region.

ДРЕВНИЕ ТОПОНИМЫ ЛЬВОВЩИНЫ В НОВОЙ ИНТЕРПРЕТАЦИИ

Анна ЧАПЛЯ

*Католический университет Яна Павла II в Люблине
ал. Рацлавицке, 14, Люблин, 20-950 (Польша)
Кафедра польской филологии
e-mail: filpol@kul.pl*

В статье осуществлен семантический и структурный анализ девяти топонимов львовской земли (*Burcze, Ceniawa, Ceniów, Kutkorz, Łonie, Niemiacz, Wybudów, Wumysłówka, Zapytów*), которые классифицированы как названия неизвестного происхождения или как производные от имен собственных непонятного происхождения.

Ключевые слова: топонимы, географические названия, физиографические названия, культурные названия, польско-украинское приграничье, львовская земля.

Стаття надійшла до редколегії 10.06.15
Прийнята до друку 16.06.15